

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, ΣΕΙΔΑΡΕΣΗ, ΜΑΚΚΑ, ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ

ΚΑΙ

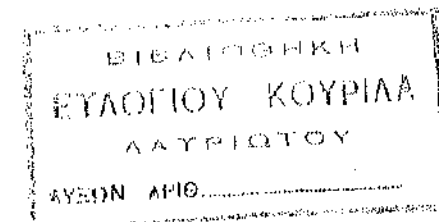
ΚΑΤΑ ΣΑΒΗΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ

Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΕΤΟΣ ΕΒΔΟΜΟΝ

ΤΟΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΡΙΤΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΠΑΣΣΑΝ.

1885

Γ Α Λ Η Ν Ο Σ

ΙΑΤΡΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1879 ΥΠΟ ΤΩΝ ΙΑΤΡΩΝ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Σ. ΣΚΙΑΔΑΡΕΣΗ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.
ΚΑΙ ΚΑΤ' Α ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ
Α. ΓΕΩΡΓΑΝΤΑ, Ν. ΜΑΚΚΑ, Ν. ΔΕΛΛΑΠΟΡΤΑ.

ΤΙΜΗ ΕΤΗΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΛΑΣ

Διὰ τὸ Ἑξωτερικόν..... Δρ. Ν. 15.
• • Ἑξωτερικόν..... • • 20.
• τοῦς κκ. Φοιτητάς.. • • 8.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΕΓΓΡΑΦΟΝΤΑΙ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Βίς τὸ γραφεῖον τοῦ Γ α λ η ν ο ſ
Ὅδὸς Πινάκωτῶν
Ἀριθμὸς 8.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ. — Περὶ σκληρίσεως, κατὰ J. Duplaix. (Συνέχ.). — Πνευμονική φθίσις ἀναπνευστικῆς καταγωγῆς, ὑπὸ Σπυρ. Ίω. Κανέλλη. — Ἰατρικαὶ ἀνγκυήσεις ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος ἢ μὴ τῆς πυματώσεως ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς πνευμονικῆς, ὑπὸ I. Θεοφανίδου (ἐν Ἀγρινίῳ). (Συνέχ.). — Στατιστικὴ τῆς θνητότητος ἐν Πάτραις ἐν ἔτει 1881, ὑπὸ Χ. Π. Κορύλλου. — Σεράπιον κατὰ τῆς τῶν καρδιακῶν δυσπνοίας. — Ἀγγελία. — Εἰδοποιήσεις. — Βιβλ. δελτίον.

ΠΕΡΙ ΣΚΛΗΡΙΔΣΕΩΣ.

ΚΑΤΑ J. DUPLAIX.

(Συνέχεια. ὅρα σελ. 385).

2. — Διαταραχαὶ ἀπὸ τῶν νεφρῶν. — Πλὴν τῶν συμπτωμάτων τῆς διαμέσου νεφρίτιδος παρατηροῦνται καὶ ἕτερα εἰδικὰ περὶ ὧν ὁ λόγος ἐνταῦθα.

Τὰ οὖρα δὲν εἶναι ἀρθρνώτερη, τοῦναντίον εἰς τινὰς περιπτώσεις εἶναι ὀλιγώτερα τοῦ κατὰ φύσιν, ἐν γένει δὲ κυμαίνονται μεταξὺ 2 καὶ 2 1/2 λίτρων εἰς 24 ὥρας.

Ἡ οὖρησις εἶναι συχνή, ἀλλὰ τὰ ἐκάστοτε ἀποβαλλόμενα οὖρα ὀλίγα τὸ ποτόν, ἢ περὶ τὴν οὖρησιν συχνὴ αὕτη ἔπειξις παρατηρεῖται μᾶλλον τὴν νύκτα, ὡς συνήθως κατὰ τὴν διάμεσον νεφρίτιδα συμβαίνει, ἐνίοτε ἢ περὶ τὴν οὖρησιν συχνότης αὕτη τὴν νύκτα ἀφικνεῖται μέχρις ἀληθοῦς

ΓΑΛ. ΤΟΜ. II'.

πολυουρίας, οὕτω ἐνῶ οἱ πάσχοντες οὐροῦσι δι' ἡμέρας 400—500 γραμμάτια οὔρου, τὴν νύκτα οὐροῦσι τριπλασίαν ἢ τετραπλασίαν ποσότητα. Ἐν γένει παρατηρεῖται ὅπως εἰς ἀπάσας τὰς διαμέσους νεφρίτιδας πραγματική πολυουρία τὴν νύκτα, καίτοι ἐν συνόλῳ ἢ κατὰ τὸ νυχθήμερον ποσότης τῶν οὔρων ἥμισυ ὑπερβαίνει τὴν κατὰ φύσιν, ἐπεὶ δὲ ἀρτιτέρου ὑπάρχει συχνή πρὸς οὐρήσιν ἐπιείξως χωρὶς συγχρόνως καὶ ἡμιασθητικῶς ἢ τῶν οὔρων ποσότης ὁ Dieulafoy προτείνει νὰ ἀποκαλεῖται ἡ κατὰστασις αὕτη *συγχοουρία*, ἀλλ' ὁ ὅρος οὗτος δὲν εἶναι ἀκριβής διότι τὰ οὔρα πράγματι εἶναι σπάνια τὴν ἡμέραν μόνον, τούτωντι δὲ τὴν νύκτα ποικιλοῦται πραγματικῶς πολυουρία.

Λεύκωμα δὲν εὐρίσκεται ἐν τοῖς οὔροις τῶν πασχόντων σκληρίσιν, ἀλλὰ πάντοτε ἰσχυρὰ ἀποτελούμενα ὑπὸ βλέννης, κυττάρων πολυπόρου ἐπιθηλίου καὶ μεγάλῃς ποσότητος φωσφορικῶν ἀλάτων. Ἡ οὐρία τέλος εὐρίσκεται κατὰ ποσὸν ὀλιγωτέρα τοῦ κατὰ φύσιν, ἢ δὲ εἰδικῇ τῶν οὔρων βαρύτης κυμαίνεται πάντοτε μεταξὺ 1008—1025.

3. — *Διαταραχαὶ ἀπὸ τοῦ νευρικοῦ συστήματος.* — Αἱ περιγραφημέναι τοῦ νευρικοῦ συστήματος διαταραχαὶ ἀπαντῶσιν ἰδίᾳ παρὰ τοῖς γέροντι, διότι παρ' αὐτοῖς λοιποῖς πάσχουσιν εὐρίσκονται βλάβαι τῶν κέντρων τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἀλλοιώσεις, ὅσον δευτερογενεῖς ἐμφυλίσαις ἀπὸ ἐγκεφαλικῶν ἀποπληξιῶν, σκληρίσας κατὰ πλάκας, σκληρίσας τῶν ὀπισθίων δερμάτων, ἐπὶ δὲ καὶ διέχυτος περιεγκεφαλίτις.

Πάντοτε σχεδὸν εἰς τοὺς γέροντας ἢ αἰσθητικῶς εἶναι ἀμβλεῖα, ὡς ἐπίσης παρατηροῦνται καὶ μυϊκαὶ τινες διαταραχαί, ὅσον ἀδυναμία μᾶλλον ἢ ἥττον ἐντονος καὶ τρόμος. Ἀναμνηστικοί τῶν ἀπνευστῶν εἰς τὴν νωτιαίῳ μυελῶν τῶν ἀρρώστων, τούτων ἀλλοιώσεως, θεωροῦμεν δυνατὴν τὴν ἐξάρτισιν τῶν κατὰ τὴν ζωὴν συμπτωμάτων ἀπὸ ἐκείνων μὴ λαμβανομένων δὲ ὑπ' ὄψιν τῶν ἀλλοιώσεων τῶν κυττάρων, εἰς αἷς ἀνέγεται ἡ ἀδυναμία τῶν μυῶν καὶ ἡ κατ' ὄγκον ἐλάττωσις αὐτῶν εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ πίσις τῶν νευρικῶν σωλήνων διὰ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ συμβάλλει εἰς τὴν ἀνέπτυξιν καὶ τὴν πορείαν τῆς τάξεως ταύτης τῶν φαινομένων. Πιθκῶς σπουδαίᾳ τῆς νευρογίας πύχυνσις, ἀληθὴς σκληρίσις, συμπίεζοντα τοὺς νευρικοὺς σωλήνας ποτὶ μὲν ἐπὶ τῶν πλαγίων, ποτὶ δὲ ἐπὶ τῶν προσθίων δερμάτων, ἐν γένει ἀνωμαλῶς διανεμημένη προκαλεῖ τὸν ἐνίοτε παρατηρούμενον τρόπον τῶν τῆς σκληρίσεως ἀλλοιώσεων οὔρων λίαν προκαχωρημέναν παρατηρεῖται ἄμεσος σχέσις μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν κατὰ τὴν ζωὴν κλινικῶν φαινομένων, συνεπὶς αἱ αὐταὶ ἀλλοιώσεις ἐν τῇ μορφῶσει αὐτῶν διατελοῦσαι καὶ λίαν περιωρισμέναι τυγχάνουσι προκαλοῦσιν ἀναλόγου, διαταραχάς.

Ἡ ἀρτηριοσκληρίσις κατὰ τὰ νευρικά κέντρα εἶναι εὐδιάρητος, ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ ὄργανα, ἐπύχεται, ὡς καὶ ἐκτὸς ὑπερπλαστὶς τοῦ συνεκτι-

κοῦ ἱστοῦ μᾶλλον ἢ ἥττον ταχέως ἐπινεμομένην καὶ ἀλίσκουσιν ἀπάντα τὰ συστήματα συγχρόνως, ἢ ἐντοπιζομένην εἰς τι τοῦτων ὁποῦτε οὐχὶ σπάνιος ἐπινέμεται καὶ τὰ γεινιάζοντα συστήματα. Ἀνεξαρτήτως τῆς συστηματικῆς ἢ διαχύτου σκληρίσεως διὰ βλαβῶν σημερινόμενης ἀλλοιώσεων, καὶ αἱ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἀλλοιώσεις ἢ αἱ ἐντετοπιζόμεναι ἐπάγονται διαταραχὴν τῶν λειτουργιῶν τοῦ ὀργάνου ἐνεκὰ πραγματικῆς συμπίσεως τῶν συστατικῶν τοῦ νευρικοῦ συστήματος ὑπὸ τῆς ὑπερπλασίας τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ. Ἀλλ' ὅτι τὸ συμπίεσμα εἶναι καὶ λογικὸν καὶ δικαίον, ὅτι αἰτία τῆς ἀμβλυότητος τῆς αἰσθήσεως, τῆς ἐλάττωσεως τῆς μυϊκῆς δυνάμεως καὶ τοῦ τρόμου εἶναι αἱ τῶν ἀγγείων ἀλλοιώσεις καὶ ἡ ὑπερπλασία τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ.

4. — *Διαταραχαὶ ἀπὸ τοῦ ἥπατος.* — Μόνον ἐπὶ προκαχωρημένης κίρσεως τοῦ ὀργάνου ἀναφαίνονται διαταραχαὶ ἀπὸ τοῦ ἥπατος, εἰς τινὰς πάσχοντες πρὸ ἐτῶν ὑπὸ ρευματισμῶν κατατρίχομενοι καὶ φέροντες ἀλλοιώσεις τῆς καρδίας διαγιγνώσκονται ἢ περιπλέβας σκληρίσας ἐκ τοῦ ὀγκώδους τοῦ ἥπατος, τοῦ μεγάλου ἀσπίτου ὕδρου καὶ τοῦ ἐκ γέρου.

Ἀνεξαρτήτως τῶν περιστάσεων τούτων οὐδὲν ἕτερον φαινόμενον τεκμηρίον σκληρίσιν τοῦ ἥπατος ἀρχομένην, καίτοι διὰ τῆς νεκροτομῆς ἀνευρίσκεται τοιαύτη.

Πλὴν τῶν περιγραφέντων συμπτωμάτων εἰς τινὰς πάσχοντες ποικίλα φαινόμενα ἐξαρτῶνται νῦν μὲν ἀπὸ σκληρίσεως τοῦ καρδιακοῦ μυός, νῦν δὲ ἀπὸ διαμέσου νεφρίτιδος, ἄλλοτε ἀπὸ ἀλλοιώσεως τῆς αὐτῆς φύσεως τοῦ ἐγκεφαλονωτιαίου συστήματος. Ἐν ἐνὶ ὑπάρχουσι περιστάσεις καὶ ἂν εὐρίσκονται συνηνωμένοι ἀπασαὶ αἱ κλινικαὶ ἐκδηλώσεις σκληρίσεως τῶν διαφόρων ὀργάνων συνοδευόμεναι ὑπὸ τῶν συνήθων σημείων γενικῆς ἀρτηριοσκληρίσεως.

Κεφάλαιον δεύτερον.

Ἡ συνύπαρξις πολλαπλῶν σκληρίσεων δὲν εἶναι τυχαία, δὲν ἐξαρτάται ἢ μὲν ἀπὸ τῶν δὲ ἀναπτύσσονται ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἐπίδρασιν καὶ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τῆς αὐτῆς αἰτίας.

Εἴρηται ἤδη ὅτι οἱ κλινικοὶ τὴν ἐξόγκωσιν τοῦ σπληνὸς ἀπέδιδον εἰς φλεβικὴν στάσιν ἐν τῇ συστήματι τῆς φλεβὸς τῶν πύλων καὶ τῇ σπληνικῇ φλεβί, ὥς ἂν παρετήρησαν καὶ εἰς τὸν σπληνα ἀναλόγους ἀλλοιώσεις, ὡς εἰς τὸ ἥπαρ τοῦταυτὸ συνέβη καὶ διὰ τὴν ὑπερτροφίαν τῆς καρδίας τὴν παρατηρούμενην κατὰ τὴν διάμετρον νεφρίτιδα ταύτην ἐθεώρουν ἄλλοτε μὲν ὡς πρωτοπαθῆ, ἄλλοτε δὲ ὡς ἀπότοκον τῆς κατὰ τοὺς νεφροὺς ἀλλοιώσεως. Κατὰ τοὺς Gull καὶ Sutton, Dobson καὶ Léballe ἡ σκληρίσις τοῦ καρδιακοῦ μυός καὶ ἡ νεφρίτις εἶναι ἀπότοκοι γενικῆς κατὰστάσεως οἷον ἐν ὧδους διαθέσεως κατ' ἄλλους ὑπάρχει σχέσις τῶν ἀλ-

λοιώσεων τούτων πρὸς ἀλλήλας, ἐπίδρασις τοῦ ἑνὸς πᾶσχοιτο; ὄργανον ἐπὶ τὰ λοιπά. Κατὰ δὲ τὰ πειράματα τοῦ Straus ἐπιβρῶνόντα τὴν θεωρίαν τοῦ Traube περιδενομένου τοῦ ἑτέρου οὐρητήρος, ἐπιγίνεται ἀτροφία τοῦ ὁμολόγου νεφροῦ καὶ ὑπερτροφία τοῦ ἀντιθέτου νεφροῦ καὶ τῆς καρδίας, καίτοι οὐδὲν σκληρίσεως ἔχον· ὑπάρχει· ἐκ τῶν πειραμάτων δὲ τούτων τεκμαίρεται ὅτι ἡ ὑπερτροφία τῆς καρδίας ἐπέρχεται δαυτεροπαθῶς ἀπὸ τῶν ἀλλοιώσεων τῶν νεφρῶν καὶ δὴ ἀπὸ τῶν κυκλοφορικῶν διαταραχῶν, ἅτε δὴ τῆς κυκλοφορίας διακοπείσης εἰς τὸν ἕτερον τῶν νεφρῶν τὴν θεωρίαν ταύτην τοῦ Traube πειρῶνται νὰ κλονίσωσιν ἐπικαλούμενοι τὰς περιστάσεις καὶ ἐπὶ ἀκρωτηριασμοῦ μέλους· καὶ ἐπὶ περιδέσεως πολλῶν ἀγγειακῶν κορμῶν ὑπερτροφία τῆς καρδίας δὲν παρατηρεῖται. (ἀκολουθεῖ)

ΠΝΕΥΜΟΝΙΚΗ ΦΘΙΣΙΣ ΑΝΑΠΝΕΥΣΤΙΚΗΣ ΚΑΤΑΓΩΓΗΣ

ὑπὸ ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ ΙΩ. ΚΑΝΕΛΛΗ.

(Συνέχεια· ὅρα σελ. 389).

Ἡ δὲ δύναμις νῦν ν' ἀντιταχθῇ τὸ ὅτι ἕτερα παραύσια δύνανται νὰ παραγάγῃσι παρεμφερῆ ἀποτελέσματα τ. ἔ. φυματίωσιν, πλὴν σημειωτέον ὅτι πανταχοῦ καὶ αἰ ἐν τῇ γνησίᾳ φυματίῳσι οἰασθῇποτε καταγωγῆς ἀνευρίσκουσι τὸ φυματιώδες μικροζῶον, ἐνῶ τούαντίον οὐδέποτε ἐν τοῖς ψευδοφυματίοις, ἅπερ ὡς ἂν τις εἴποι, οὐκ εἰσὶν ἀπότοκα μαλύνσεως ἀλλ' ἀπλῶς φλεγμονώδους ἐρεθισμοῦ. Δυνατὸν ἄρα εἶπεν ἀδυστάκτως ὅτι τὸ φυματιώδες μικροζῶον εὐρίσκεται ἐν ταῖς αὐταῖς σχέσεσι πρὸς τὴν φυματίωσιν εἰς οἷα τὸ τοῦ ἀνθρώπου μικροζῶον πρὸς τὸν ἀνθρώπου, καὶ τὰ ἕτερα εἰδικὰ τοιαῦτα βακτηρίδια πρὸς τὰς ἀντιστοιχοῦσας αὐτοῖς νοσηλογικὰς ἐντέτητας.

Ὅταν ἡ βακτηριοφόρος κόπρις εἰσπνευσθῇ δύναται ὡς ἀπασαί αἱ κόπρις κατὰ τὸν νὰ σταματήσῃ ἐν ταῖς ἀνωτέραις ἀναπνευστικαῖς ὁδοῖς, ἢ νὰ προχωρήσῃ μέχρι τῶν πνευμονικῶν κυψελίδων, τοῦθ' ὅπερ συμβαίνει ὅταν ἀναπνέῃ τις βαθέως, ἔχων τὸ στόμα ἡνεωγμένον. Οἱ μυκτῆρες προβάλλουσιν ἤδη κώλυμα τῇ τῶν πτυέλων εἰσόδῳ ἐν ταῖς ἀερίοις ὁδοῖς· ὁ λάρυγξ τὰ κρατεῖ ἢ τὰ ἀποβάλλει διὰ τῆς βηχός· ὅταν φθάσῃσι μακρότερον, δύνανται ἐπίσης ἐνίοτε ν' ἀποβληθῶσι διὰ τῶν δονωδῶν ἐπιθηλίων τῶν βρόγχων· ἐπειδὴ τὰ μικροζῶα ἀναπτύσσονται βραδέως, χρειάζονται πολλὰ ἐπικουρικὰ περιγτάσεις ἵνα διακρατηθῶσι· ἐπὶ παραδείγματι στάσιμός τις βλέπων τὰ διακρατεῖ εὐχερῶς· ὅπως ἐπίσης· ὅταν ὑπάρχωσι συμφύσεις τοῦ πνεύμονος, αἵτινες καθιστῶσι τὸ ὄργανον τοῦτο σχετικῶς

ἀκίνητον· ἐλαττώματικὴ κατασκευὴ τοῦ θώρακος πράττει ταῦτα, ἐμποδίζουσα τὴν πλήρη τοῦ πνεύμονος ἀνεύρυσιν, παράγει τὴν συνχώνην τοῦ ἐκρίματος· ἐν τοῖς βρόγχοις, ἐνθα τὸ βακτηρίδιον οὐ μόνον ἐνοικεῖ ἀλλὰ καὶ ἀναπτύσσεται εὐχερῆστατα.

Ὁ κ. Weichselbaum ἐποίησας νεωστὶ πάντως σειρὰν πειραματικῶν ἐρευνῶν ἐπὶ τοῦ ἐνοφθαλμισμού τῆς φυματίωσης διὰ τῆς εἰσπνευστικῆς ὁδοῦ, ἥς περίληψιν παρατίθεμεν ἐνθάδε· ἐξελέξατο ὡς ζῶα κύνας, οὐχὶ μὲν πολὺ νέους ἀλλὰ πάνυ ὑγιεῖς· κατέλιπε δ' αὐτοὺς κατὰ τὴν χρονικὴν διάρκειαν τοῦ πειράματος ὅλως ἐλευθέρους.

Ἐπτά πειράματα ἐγένοντο διὰ πτυέλων προερχομένων ἐξ ἀσθενῶν ρθισκῶν. Ἐν δυσὶ μόνον περιπτώσεσιν οἱ νοσοῦντες διέκειντο εἰς καλὴν ὁπίωσιν σχετικῶς κατὰστασιν καὶ ἀνεύ πυρετοῦ, τῶν καμνόντων τὸ γε νῦν διατελούντων ἐν περιόδῳ τινὶ τῆς νόσου στάσιμῳ. Οὕτως 40 κυβικ. ἐκατ. πτυέλων ἐλειοτριβήθησαν ἐν 210 κυβ. ἐκατ. ὕδατος, διηθήθησαν δ' εἰς τὰς τρεῖς δι' ὁλωνῶν ἵνα ἐξαχθῶσι τὰ πύλα τεμάχια, τοῦθ' ὅπερ πάνυ οὐσιώδες ἐστὶν ὅπως μὴ ἐπισυμβῶσι βρογχικαὶ ἐπιπλοκαί. Τὸ διηθήμα (ἐκ 200 περίπου κυβ. ἐκ.) δὲν ἐνετχεν ἢ 2 ἔως 5 γραμμάτια ὕλης πτυελώδους. Ὁ ψεκασμὸς ἐγένετο διὰ ψεκαστήρος δι' ἀτμοῦ, διήρκει δ' ὡς τὰ πολλὰ 20 σχεδὸν λεπτά.

Πρῶτον πείραμα. — Μία μόνη εἰσπνοή. Τὸ ζῶον ἐθυσιάσθη μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας. Μετ' ἐξέτασιν ἐπιπόλαιον τῶν ὀργάνων, ταῦτα ἐπαίνοτο ὑγιᾶ· πλὴν λεπτεπιλεπτότερα ἔρευνα ἐπέτρεψε νὰ ἐπισκοπήσῃσιν ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἀριστερῷ λοβῷ καὶ τῷ δεξιῷ σύγκμα, δύο φαῖα φύματα μόλις ὁρατά, ὡς καὶ ἐν ἑτερον ἐν τῇ φλοιῷ οὐσίᾳ τοῦ ἐνὸς τῶν νεφρῶν.

Δεύτερον πείραμα. — Μία αὖθις εἰσπνοή. Τὸ ζῶον ἐσθραγιάσθη μετὰ τριήμερον. Ἐν τῷ δεξιῷ πνεύμονι ὑπάρχουσι δέκα καὶ τρεῖς κοκκίαισιν· ὁμοῦ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ λοβῷ, ἐν δὲ τῷ ἀριστερῷ πνεύμονι 4, ὧν τρεῖς ἐν τῷ ἄνω λοβῷ· αἱ κοκκίαισιν αὐταῖς εἰσὶν ὑποπλευριτικαί, ὁμοιάζουσι δὲ σταγόνι ἐκ πηκτῆς· ἐν τῷ ἀριστερῷ νεφρῷ 8, ἐν δὲ τῷ δεξιῷ 9 κοκκίαισιν.

Τρίτον πείραμα. — 5 εἰσπνοαὶ ἐν 5 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη τὴν 9ην ἡμέραν. Μία μόνη κοκκίασις ἐν τῷ δεξιῷ πνεύμονι καὶ 5 ἐν τοῖς νεφροῖς.

Τέταρτον πείραμα. — 8 εἰσπνεύσεις ἐν 8 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἐθυσιάσθη τὴν 9ην. Πολλὰ κεγχροειδῆ φύματα μικρά, ἔφε' ὑπὸ τὸν ὑπεζώοντα, ἅτε κατὰ βάθος· ἐν τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει εἰσὶν ὀλίγον καταφανῆ· πολλὰ κοκκίαισιν· ἐν τοῖς νεφροῖς, πλὴν ἀλλ' ὅμως τὰ ἕτερα ὄργανα ὑγιᾶ εἰσιν.

4) Medizinische Jahrbücher, 1883, 2 Heft, p. 160 καὶ in Revue de Médecine, Noémbris 1883.

Πέμπτον πείραμα. — 10 εισπνεύσεις ἐν 10 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη τὴν 11ην ἡμέραν. Εὐρέθησαν ὅσα καὶ ἐν τῇ προηγουμένῃ περιπτώσει φυμάτια, τὸ δὲ πνευμονικὸν ὕγρον τὸ μετὰ τὴν τομὴν ἀναθίζον, ἔξετασθὲν μικροσκοπικῶς ἐνεῖχε μικρόβια. Οἱ νεφροὶ εἰσιν ὑγιεῖς.

Ἑκτον πείραμα. — 10 εισπνεύσεις ἐν 14 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἐσφαγίσθη τὴν 15ην. Ἐν τῷ πνεύμονι ὑπάρχουσι πλεῖστα κεγχροειδῆ φυμάτια· οἱ βρογχικοὶ ἀδένες εἰσιν ὀλίγον ἐξωθηκότες. Ἐν φυμάτιον ἐν ἐνὶ νεφρῷ.

Ἑβδομον πείραμα. — 2 εισπνοαὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη τὴν 17ην ἡμέραν· πολυάριθμοι κοκκιάσεις ἐν τοῖς πνεύμοσιν· ἀδένες βρογχικοὶ ἐξωθηκότες καὶ παριστάντες κατὰ τὴν τομὴν αὐτῶν σημεῖα φιά· οἱ νεφροὶ καὶ τὰ ἕτερα ὄργανα πάντως ὑγιᾶ εἰσιν.

Ὀγδοον πείραμα. — Δύο εισπνοαὶ ἐν δυτὶν ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη τὴν 22αν. Πολλὰ φυμάτια· ἀδένες ἐξωθηκότες· πολλοὶ κοκκιάσεις ἐν τοῖς νεφροῖς· ἄλλα ὄργανα ὑγιᾶ.

Ἐννιάτον πείραμα. — 20 εισπνοαὶ ἐν 21 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη τὴν 22. Ταῦτά τῇ προηγουμένη περιπτώσει ἀποτελέσματα.

Δέκατον πείραμα. — 21 εισπνοαὶ ἐν 21 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἐθυσίσθη τὴν 28ην ἡμέραν· ὅμοια ἀποτελέσματα.

Ἐνδέκατον πείραμα. — 10 εισπνεύσεις ἐν 24 ἡμέραις. Θυσία ζώου μετὰ μῆνα ἓνα ἀπὸ τῆς πρώτης εισπνοῆς. Παρεμφερὲς ἀποτέλεσμα.

Δωδέκατον πείραμα. — 17 εισπνεύσεις ἐν 28 ἡμέραις. Φόνος ζώου μετ' ἓνα μῆνα. Παρὰ πλήσιον ἀποτέλεσμα.

Δεκάτον τρίτον πείραμα. — 18 εισπνοαὶ ἐν 28 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη τὴν 33ην ἡμέραν. Ὅμοιον ἀποτέλεσμα.

Δεκάτον τέταρτον πείραμα. — 20 εισπνεύσεις ἐν 20 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἀπόλλυσι τὴν θρεξίν καὶ θνήσκει τὴν 41 ἡμέραν μετὰ τὴν πρώτην εισπνοήν. Μικρὰ φυμάτια ἐν τῷ πνεύμονι. Ἐξοίδησις τῶν βρογχικῶν ἀδένων· νεφροὶ ὑγιεῖς.

Δεκάτον πέμπτον πείραμα. — 15 εισπνοαὶ ἐν δυτὶ μῆσι. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη μετὰ 70 ἡμέρας. Φυμάτια τινα ὑπὸ τὸν ὑπεζωκῶτα κεγχροειδῆ· οἱ βρογχικοὶ ἀδένες οὐα εἰσιν ἐξωθηκότες· φυμάτια τινα ἐν τοῖς νεφροῖς. Ἐν τῷ πειράματι τούτῳ ὡς καὶ ἐν τῷ ἀκολουθῶν, τὰ πτύελα προήρχοντο, ὡς ἀνω ἐρέθη, ἐξ ἀσθενῶν ἢν ἡ φθισικὴ ἐπεξεργασίς ὑπέστη περιόδον στασιμότητος.

Δεκάτον ἕκτον πείραμα. — 24 εισπνοαὶ ἐν 72 ἡμέραις. Φόνος ζώου μετὰ 81 ἡμέρας. Παρεμφερὲς τῷ προηγουμένῳ ἀποτέλεσμα, ἐκτὸς ὅτι τὰ φυμάτια ἦσαν ὀγκωδέστερα πῶς.

Δεκάτον ἑβδομον πείραμα. — 18 εισπνοαὶ ἐν 18 ἡμέραις. Πχθυσίαι ἐπὶ πέντε ἐβδομάδας· εἴτα 12 εισπνεύσεις διὰ πτυέλων μὴ ἐνεχόντων πολλὰ βακτηρίδια φυματιώδη. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν

τελευταίαν εισπνοήν· ἐν τῷ πνεύμονι ὑπάρχουσι πολλὰ κεγχροειδῆ φυμάτια. Πολλὰ αὐτῶν ἐγκλείουσι χρωστικὴν ὕλην. Οὐδὲν ἔξοίδησις τῶν βρογχικῶν ἀδένων. Εἰς μόνος νεφρὸς παρουσιάζει ἐν καὶ μόνον φυμάτιον.

Συνελόντι εἶπε, ἐν τοῖς 17 προηγουμένοις πειράμασιν οἱ πνεύμονες παρούσασιν φυμάτια, οἱ δὲ νεφροὶ ἐν 14 περιπτώσεσιν. Ἐν ταῖς ἐπομέναις ἐρευναις, αἱ εισπνοαὶ ἐγένοντο δι' οὐσιῶν μὴ φυματιωδῶν.

Δέκατον ὄγδοον πείραμα. — Εἰσπνοὴ τελεσθεῖσα διὰ τυροῦ τοῦ Limbourg γαλακτοποιηθέντος καὶ διηθηθέντος δι' ὀθώνης. Τὸ διήθημά ἐστιν εἰς ἄλλῃ ὀθλὸν· 6 εισπνεύσεις ἐγένοντο ἐν 22 ἡμέραις. Τὸ ζῶον ἀπώλεσε τὴν θρεξίν μετὰ τὴν 6ην εισπνοήν καὶ ἐξεμέτησε τὸ ζῆν μετὰ 9 ἡμέρας. Ἐν τῇ νεκροτομῇ εὐρέθη γαστροεντερίτις, ἀπότοκος ἀνεμφερήστως τῆς τοῦ τυροῦ εισπνοῆς.

Δέκατον ἔννατον πείραμα. — 2 ὅμοιαι εισπνοαὶ. Ὁ κύων, ὀλίγον νεώτερος τοῦ προηγουμένου, ἔθανε μετ' ὀλίγας ἡμέρας. Ἐν τῇ νεκροτομῇ γαστροεντερίτις.

Εἰκοστὸν πείραμα. — 15 εισπνοαὶ ἐπὶ 15 ἡμέρας διὰ γαλακτώματος τυροῦ, μὴ ἔχοντος τὴν ἰσχυρὰν ὁσμὴν τοῦ τυροῦ τοῦ Λιμβούργου. Θυσία ζώου 18 ἡμέρας ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν εισπνοῶν. Ἐν ἄμφω τοῖς πνεύμοσιν εἴνεσι μικρὰ κενά, παρεμφέροντα πλύντως, ὑπὲρ τὸ φαινόμενον, τοῖς φυματιώδεσι κοκκιάσεσιν· τὰ ἕτερα ὄργανά εἰσιν ὑγιᾶ.

Εἰκοστὸν πρῶτον πείραμα. — Δύο εισπνοαὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας ἐν δυτὶν ἡμέραις. Ζωοτομὴ μετὰ 22 ἡμέρας. Ὅμοιον ἀποτέλεσμα.

Εἰκοστὸν δεύτερον πείραμα. — 20 εισπνοαὶ εἰς 29 ἡμέρας διὰ γαλακτώματος ἐγκεφάλου πτώματος οὐχὶ φυματιώδους· ζωοθυσία μετὰ μῆνα ἀπὸ τῆς πρώτης εισπνοῆς. Εὐρέθησαν ἐν τῷ πνεύμονι πεντήκοντα περίπου κοκκιάσεις ἐπ' ἄγαν σμικρά.

Εἰκοστὸν τρίτον πείραμα. — 12 εισπνοαὶ ἐν 12 ἡμέραις δι' ὕγρου πύον ἐνέχοντος. Τὸ ζῶον ἐφανεύθη 53 ἡμέρας μετὰ τὴν πρώτην εισπνευσίν. Σχεδὸν 10 κοκκιάσεις ἐν τῷ πνεύμονι.

Ἡ σειρά αὕτη χορηγεῖ ἀποτελέσματα ὅλως διάφορα τῶν τῆς προηγουμένης· τὰ φυμάτια εἰσι πολλὰ σμικρότερα, ὑπάρχουσιν ἐν τῷ πνεύμονι καὶ δὲν διηθοῦσιν οὐδέποτε τοὺς βρογχικοὺς ἀδένες καὶ νεφροὺς. Τόλμαντις· ἡ εισπνοὴ φυματιωδῶν πτυέλων ἐπιφέρει τὴν παραγωγὴν κοκκιάσεων ἐδραζουσῶν εἴτε ἐν τοῖς βρογχίοις, εἴτε ἐν ταῖς τριχειδέσιν ἀγείροις, εἴτε ἐν ταῖς κυψελίσιν ταῖς πνευμονικαῖς, κοκκιάσεων τέλος, αἵτινες ὡς πρὸς μὲν τὴν μικροσκοπικὴν καὶ μακροσκοπικὴν ὕψην τῶν κατ' οὐδὲν διαφέρουσιν εἰδικῶς τῶν πρώτων, πλὴν ἄλλ' ὅμως αὐταὶ μόνον ἐνεχούσι τὰ φυματιώδη τοῦ ΚΟΟΗ βακτηρίδια. Ταῦτα ἀπολύτως ἐλλείπουσιν ἐν ταῖς κοκκιάσεσιν ταῖς ἀποτόκας εισπνεύσεων οὐσιῶν μὴ φυμα-

τιωδών. Παρατηρεῖ ὁμοίως ὁ διεξελθὼν τὰ ἀνωτέρω πειράματα, οἷον ἐπὶ προϋπόθεσιν τινὰ τῶν ἀλλοιώσεων. Ὁ κ. Klebs λέγει ὅτι πρὸ τῆς παραγωγῆς τῶν γνήσιων φυματίων, ὑπάρχει ἤδη συσώρευσις κυττάρων ἐν τοῖς περιαγγειώδεσι διαστήμασιν, ἅτινα λήγουσιν ἢ εἰς τὸν σχηματισμὸν ἀληθοῦς φυματίου, ἢ εἰς ἀποτύρωσιν, ἢ ἐν τέλει εἰς παραγωγὴν ἐλωδίου (ιστοῦ). Ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσπνοῶν τῶν τελευμένων εἰς ὠρισμένον χρόνον δὲν ἔχει οὐδεμίαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κοκκιάσεων. Ἐκτείνῃ ὑπερ κέκνηται σπουδαίωστα εἶναι τὸ χρονικὸν διαστήμα ὑπερ μεσολάβει μεταξὺ τῆς πρώτης εἰσπνοῆς καὶ τοῦ θανάτου.

(ἀκολουθεῖ)

ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

ἐπὶ τῆς μολυσματικότητος, ἢ μὴ, τῆς φυματιώσεως
ἐν γένει καὶ ἰδίως τῆς πνευμονικῆς.

ὑπὸ I. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ (ἐν Ἀγγλίῳ).

(Συνέχεια ὅρα σελ. 391).

13. — Ὁ Δ. Α. 58 ἐτῶν ἤδη πρὸς προφικνῇ συμπτώματα πνευμονικῆς φυματιώσεως, ἣν ὁ ὀργανισμὸς τοῦ ἀνέχεται πρὸ 20 ὡς ἔγγιστα ἐτῶν, ἐνεκὰ τῆς μὴ πυκνότητος τῶν φυματίων καὶ τῆς μὴ ἐπεκτάσεως αὐτῶν καὶ εἰς ἄλλα ὅργανα. Καὶ παρ' ἐμοῦ καὶ ἄλλων συναδέλφων, καὶ τοῦ κ. Μηλιώτη προσέτι ἐπισκεφθέντος αὐτὸν τῷ 1879, ὅτε ὁ συνάδελφος οὗτος ἀνέλαβε τὴν ἀνωτάτην ὑγειονομικὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐν Ἀσπενού συγγκατολήνῃς τότε στρατοπέδου, ἡ νόσος ὀριστικῶς ὡς ταύτη διεγνώσθη. Ἀνακόπτεται δὲ αὕτη ἐπὶ χρόνον κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον μακρόν, καὶ ὅν δὲ πάσχων ἀναλαμβάνει καλῶς, μόνον ὑπὸ μικρᾷ βηχὶ παρνοχλούμενος, καὶ ἐξακολουθεῖ τακτικῶς τὰς τε ἀλλὰς καὶ τὰς γεωργικὰς ἐργασίας του. Ἐπαναλαμβάνεται δὲ ἡ νόσος καὶ παροξύνεται διὰ παρεπιπτώσαν συνήθως πνευμονίαν, ὅτε καὶ καταπίπτει ὁ πάσχων, κλινῆρης διατελῶν ἐπὶ 2—3 μηνῶν κατὰ τὴν περικιτέρω δὲ πορείαν τῆς παροξυνομένης νόσου ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ συμπλέκεται καὶ διακρίσκει σφοδρὰ, διαρκούσα συνήθως ἐνὰ καὶ δύο μηνῶν παύσεως δὲ καὶ ταύτης ἀναλαμβάνει καὶ πάλιν ὁ πάσχων. Τοιαύτη ἀνέκαθεν, ἀφ' ἧς ἐγνώρισά τὸ πρῶτον καὶ ἐπεσκεφθὼν τὸν πάσχοντα, ὑπῆρξεν ἡ πορεία τοῦ νοσήματος μέχρι σήμερον. Πρὸ ἐξ δὲ μηνῶν κατὰ τὴν τελευταίαν παρόξυνσιν τῆς νόσου διὰ

1) Klebs. Weitere Beiträge zur Geschichte der Tuberculose (Archiv. für. exp. Pathologie, Bd. 17. p. 52).

τῆς βηχὶς ὁ πάσχων ἀπέχερεψε δυσωδέστατον ἀφθονὸν ποτὴν πύου, ἐν εἶδει vomitus, ὑπερ ἐδήλου τὸν σχηματισμὸν ἀποστήματος διαρρηγέντος, καὶ συγκοινωνήσαντος μετὰ τῶν μεγάλων ἀεροφόρων σωλήνων. Ἐκτοτε δὲ ἀνέλαθεν ἡδὴ, ὡς καὶ ἄλλοτε ἀνέκτητε καὶ πάλιν τὰς δυνάμεις του, καὶ ἐξακολουθεῖ ἐργαζόμενος τακτικῶς καὶ ἐν ἐπιρροῇς μάλιστα ἐργασίας.

Ἐκτὸς ὁμοίως τῆς νόσου ταύτης παρνοχλεῖται κατὰ χρονικὰς περιόδους, διότι ὡς ἐκ τῶν γεωργικῶν του ἐργασιῶν ἐκτίθεται συνεχῶς εἰς τὴν ἐλωδῇ ἐπίδρασιν, καὶ ἐκ γνήσιων ἐλωδῶν διακλειπόντων πυρετῶν, καὶ πρὸ ἐτῶν μάλιστα εἶχεν ἀμφοτέρω τὰ ὑποχόνδρια σπλάγχνα ἰδίως δὲ τὸν σπλῆνα ἱκανῶς ἐξωγκωμένον, ἀλλ' ἡδὴ αἱ ἐξωγκώσεις αὐταὶ ἐντελῶς διελύθησαν διὰ τῆς οἰκείας θεραπείας.

Ὁ κύριος οὗτος ἐνυμφεύθη πρὸ 25 περίπου ἐτῶν, καὶ εἶναι ἤδη πατήρ πολλῶν τέκνων, καὶ ἀρτίως ἐγένετο καὶ προπύτωρ. Πάντα τὰ τέκνα του καὶ ἡ σύζυγός του χαίρουσι μέχρι τοῦδε ἐξαίρετον ὑγείαν. Ἐκτὸς τῶν τέκνων του ἔχει καὶ δύο ἀδελφοὺς, ὧν ὁ μὲν πρὸ ὀλίγων ἐτῶν πρεσβύτερος αὐτοῦ ἀπεβίωσεν ὑπὸ δόξης ὑμενογόιου πνευμονικῆς, ὁ δὲ νεώτερος τερσακκοντούτης καὶ ἔγγαμος ἀπολαύει καλῆς ὑγείας, μόνον ὑπερπαχὺς καὶ πολὺπαχὺς εἶναι. Ἐκ τῶν πολλῶν τέκνων τοῦ πάσχοντος τὸ μικρότερον εἶναι διετὲς καὶ ὀηλάζον ἐπὶ ἀπόδειξις ὅτι ἡ γενετήτις ὁρμὴ ἐξακολουθεῖ ὑπὸ ὑπὸ τῆς εἰς τὸν πάσχοντα μὴ καταληφθέντα ἐπὶ ἐξ ἀνακροδισίας. Νομίζω δὲ ὅτι τὸ ἀκριβέστερον δυναμόμετρον εἶναι εἰς τὸς ὑγίαις καὶ τοὺς πάσχοντος ὁ ἐνυπάρχων βαθμὸς τῆς γενετήσιου ὁρμῆς.

Ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἀπέθανε πρὸ ἐτῶν ἐβδομηκοντούτης ἐξ ἐγκεφαλικῆς ἀποπληξίας, ὁ πατήρ του, ὃν παντῆπασι δὲν ἐγνώρισεν, καθ' ἣν ἔλαβον πληροφορίας, οὐδέποτε ὑπέστη τοιαύτην νόσον, καὶ ἀπέθανε πύου πρὸ τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

14. — Ὁ Κ. Γρ. πεντηκοντούτης ἤδη πρὸ 18 περίπου ἐτῶν ὑπέστη πνευμονίαν μετὰ τυροσιδοῦς ἐξιδρώματος, καὶ συνάμα ἐρυσιπέλατος τοῦ προσώπου, διετέλεσε δὲ κλινῆρης ἐπὶ μῆνα καὶ πλέον, βαθμῆδον δὲ ἀνέλθεν ἐντελῶς, πλὴν μέχρι σήμερον ἐνοχλεῖται κατὰ περιόδους ὑπὸ βηχὸς καὶ ἐνίοτε μικρῶν αἱματηρῶν ἀποχερῶσεων. Οὐδὲν ἥττον ὅμως φαίνεται καλῶς ἔχων, καὶ ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἐργαζόμενος, πρὸ 19 δ' ἐτῶν ἐνυμφεύθη καὶ ἀπέκτησεν ἐκ τῆς συζύγου του δύο τέκνα ζῶντα ἀσθενοῦς διαπλάσεως.

Ἡ σύζυγός του περιελθοῦσα ἄλλοτε εἰς ἐλωδῇ καχεξίαν ἐνεκὰ χρονίων ἐλωδῶν πυρετῶν ἐθεραπεύθη ἔκτοτε καὶ ἀνέλαβε, πλὴν πρὸ δύο ἐτῶν ὑπέστη αἱμοπτυσιν μετὰ πόνων ἀλγεινῶν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ θώρακος, καὶ ἐθεραπεύθη καὶ πάλιν οὐδ' αὖτις πλέον ἐκ τοῦ στήθους ἐνοχλουμένη, φαίνεται ὁμοίως μεμάρμενη καὶ ἀδύνατος.

Η μήτηρ αὐτῆς, 75 περίπου ἐτῶν ζῶσα ἦδη, πρὸ 10 ἐτῶν πάσχει ἐκ βηχὸς ὅστις κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἀπέβη σφοδρὸς, ἰσχυρὸς καὶ πηγώδης μιν ἀποχρέμψεων βλεννοπιωδῶν, πλὴν ἐξηκολούθει ἐργαζομένη καὶ δὲν κατακλίθῃ πρὸ πάντε ὅμως μινδῶν ὑπέστη τὸ πρῶτον σφοδρὴν ἡδὴ βρογχορραγίαν μέχρι λειποθυμίας καὶ νευρικής σχεδὸν καταστάσεως καὶ μέχρι ἐντελοῦς σχεδὸν δικαιοσύνης τῶν σφυγμῶν μετὰ πολλὰ ἀνέλπιδες, παύσεως τῆς αἱμορραγίας καὶ ἀγορεύῃ ἐργαζομένη καὶ νῦν ἔτι, ἀλλ' οὐχ' ἔττον ἀδικόπως βήχει καὶ φθίνει.

Ο σύζυγος τῆς γράϊας ταύτης Π. Δ. πρὸ 27 περίπου ἐτῶν ἀπέβη φθισικός, τῆς νόσου ἐπιγεννηθείσης αὐτῷ ἐκ τῆς συνεχοῦς εἰσπνοῆς καπνοτοῦ, ὡς ἔλεγε, διότι μεταρχόμενος τὸν σιτέμπορον, ἐναικίζε καὶ ἐμπορεύετο τὴν ἀποθήκην τῶν σιτηρῶν τοῦ δημοσίου, ὅτε ἡ δεκάτη ἐφορολογεῖτο εἰς εἶδος ἢ καρπούς.

Οἱ τρεῖς υἱοὶ τῶν γονέων ταύτων ὁ μὲν 50 ἐτῶν ἦδη καὶ ἔγγαμος, ὁ δὲ 45 ἐπίσης καὶ πατέρας ἀμφοτέρων τέκνων, καὶ ὁ τρίτος ἀγαμῆς, ὡς αὐτῶς ἀπολαύουσιν ἐξαιρέτου ὑγείας μέχρι σήμερον.

(ἀκολουθεῖ)

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΤΗΣ ΘΝΙΤΟΤΗΤΟΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ.

ΕΝ ΕΤΕΙ 1884

ὑπὸ Χ. Π. ΚΟΡΥΛΛΟΥ

Οἱ ἐν ἔτει 1884 ἀποβιώσαντες ἐν Πάτραις ἀνθρώποι εἰς 848, ὧν 500 μὲν ἦσαν ἄρρενες καὶ 348 θήλειος γένους· ἐνῶ ἐν ἔτει 1883 ἀπεβίωσαν 810, ὧν 464 ἄνδρες καὶ 346 γυναῖκες.

Τούτων δὲ ἀπεβίωσαν·

Τὸν μὲν Ἰανουάριον	76	(35 ἄνδρες καὶ 41 γυναῖκες)
Τὸν δὲ Φεβρουάριον	80	(50 " 30 ")
Μάρτιον	74	(54 " 20 ")
Ἀπρίλιον	61	(38 " 23 ")
Μαῖον	77	(51 " 26 ")
Ἰούνιον	65	(39 " 26 ")
Ἰούλιον	105	(56 " 49 ")
Αὐγουστὸν	57	(33 " 24 ")
Σεπτέμβριον	56	(37 " 19 ")
Ὀκτώβριον	60	(42 " 18 ")
Νοέμβριον	72	(39 " 33 ")
καὶ τὸν Δεκέμβριον	56	(28 " 28 ")

Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἡλικίαν τῶν θανόντων, 204 μὲν (24,9%) δὲν εἶχον εἰσέτι συμπληρώσει τὸ πρῶτον τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἔτος, 163 δὲ (19,9%)

ἦγον ἡλικίαν ἀπὸ 1—5 ἐτῶν, 63 δὲ (7,4%) ἀπὸ 5—10, 43 δὲ (5,0%) ἀπὸ 10—20 ἐτῶν, 46 δὲ ἀπὸ 20—30 ἐτῶν, 52 δὲ (6,2%) ἀπὸ 30—40 ἐτῶν, 64 δὲ (7,5%) ἀπὸ 40—50 ἐτῶν, 57 δὲ ἀπὸ 50—60 ἐτῶν, 86 δὲ ἀπὸ 60—70 ἐτῶν, 55 δὲ ἀπὸ 70—80 ἐτῶν, 25 ἀπὸ 80—90 ἐτῶν, 7 ἀπὸ 90—100 ἐτῶν, (ὧν αἱ 4 γυναῖκες) καὶ 3 (γυναῖκες) ἀπὸ 100—105 ἐτῶν. Ὡς τε πάντοτε αἱ γυναῖκες προνομιούχοι.

Τῶν δ' ἀποβιωσάντων πλείονες μὲν τοῦ ἡμίσεως ἦσαν καὶ δες μέχρι 10 ἐτῶν (430), 205 δὲ ἦγον ἡλικίαν ἀπὸ 10—50 ἐτῶν, καὶ 213 πέραν τῶν 50 ἐτῶν. Ὡς οὖν δ' ἐν μὲν τῇ ἄνω πόλει 461, ἐν δὲ τῇ κάτω 387, ὥστε ἡ ὑγεινὴ κακίσταται τῇς ἄνω πόλεως, καίτοι ὀλιγαριθμότερας τῆς κάτω, δὲν ἦτο ἀνθρῶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, διότι ἐν ἔτει 1883 ἐκ τῶν 710 ἀποβιωσάντων, 459 μὲν ἦσαν ἐν τῇ κάτω καὶ μόνον 351 ἐν τῇ ἄνω πόλει.

Κατὰ μῆνα δ' ἐξετάζοντες τοὺς θανόντας βλέπομεν ὅτι οἱ περισσότεροι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰούλιον (105), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Σεπτέμβριον καὶ Δεκέμβριον (ἀνὰ 56). Κατὰ δὲ τριμηνίαν ὑπολογίζοντες, βλέποντες ὅτι τὴν μὲν α' τριμηνίαν ἀπεβίωσαν 230 (139 ἄνδρες καὶ 91 γυναῖκες) ἀπέναντι 197 τῇ ἀντιστοίχῃ τριμηνίᾳ τοῦ 1883· τὴν δὲ β' 203 (126 ἄνδρες καὶ 77 γυν.) ἀπέναντι 181 τῆς ἐμμενόμενης τριμηνίας τοῦ 1883, τὴν δὲ γ' 218 (126 ἄνδρ. καὶ 92 γυν.) ἀπέναντι 210 τῆς γ' τοῦ προηγ. ἔτους καὶ τὴν δ' 197 (108 ἄνδρ. καὶ 89 γυν.) ἀπέναντι 232 τῆς τελευταίας τριμηνίας τοῦ 1883. Ὡς τε πλὴν τῆς δ' αἱ τρεῖς πρῶται τριμηνίαι τοῦ 1884 ἦσαν νοσηρότεραι τῶν ἀντιστοίχων τοῦ 1883.

Τῶν ἀνδρῶν, οἱ πλεῖστοι μὲν, σχετικῶς πρὸς τὰς γυναῖκας, ἀπεβίωσαν τὸν Μάρτιον (54:20), τὸν Μάιον (51:26) καὶ τὸν Σεπτέμβριον (37:19), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἰανουάριον (35:41), τὸν δὲ Δεκέμβριον ἀπεβίωσαν ἀνὰ 28 ἐξ ἐκκτέρου τῶν φύλων.

Τῶν δὲ νεογνῶν τῶν μὴ συμπληρωσάντων τὸ πρῶτον τοῦ βίου τῶν ἔτος, τὰ πλεῖστα μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰούλιον (48 ἐξ 105 ἀποβιωσάντων ἐν ὅλῳ) τὸν Μάιον (24 ἐξ 77 ἀποβ.) καὶ τὸν Ἰούνιον (21 ἐξ 65 ἀποβ.), τὰ ὀλιγώτερά δὲ τὸν Δεκέμβριον (7 ἐκ 86 ἀποβ.) καὶ τὸν Νοέμβριον (9 ἐξ 72 ἀποβιωσάντων).

Τῶν δὲ παιδῶν μέχρις ἡλικίας 5 ἐτῶν, οἱ πλεῖστοι ἀπεβίωσαν τὸν Ἰούλιον (23:105), τὸν Ἀπρίλιον (17:61) καὶ τὸν Μάρτιον (19:74)· τῶν δὲ ἀγόντων ἡλικίαν ἀπὸ 5—10 ἐτῶν, οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Φεβρουάριον (12:80) καὶ τὸν Μάρτιον (8:74), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἰούλιον (2:105). Ἀπὸ τοῦ ε' λοιπὸν ἔτους καὶ ἐντεύθεν ἡ θνητότης τῆς παιδικῆς ἡλικίας μετρίάζεται ἐπαίσθητως.

Τῶν δὲ γερόντων τῶν ὑπὲρ τὰ 60 ἔτη γεγονότων οἱ πλεῖστοι μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰανουάριον (28 ἐξ 76 θανόντων), τὸν Δεκέμβριον (14:56)

καὶ τὸν Νοέμβριον (17:72), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἰούλιον (7 ἐξ 105 θαν.) καὶ τὸν Ἰούλιον (6 ἐξ 65 θαν.).

Ἀναλυτικώτερον δὲ οἱ ἀποβιώσαντες ἔχουσι κατ' ἡλικίαν ὡς ἑξῆς:

	1	5	10	20	30	40	50	60	70	80	90	100
Ἰανουάριος	13.	8.	5.	3.	3.	6.	3.	5.	11.	9.	6.	2 γυν.
Φεβρουάριος	13.	12.	12.	4.	8.	3.	8.	5.	6.	2.	3.	1 ἀνὴρ
Μάρτιος	10.	19.	8.	5.	2.	6.	6.	6.	5.	5.	1.	1 γυν.
Ἀπρίλιος	15.	17.	2.	2.	2.	2.	2.	4.	5.	7.	2.	1 γυν.
Μάιος	24.	13.	4.	1.	7.	6.	6.	3.	6.	5.	4.	1 γυν.
Ἰούνιος	21.	15.	5.	4.	2.	1.	7.	4.	3.	4.	1.	1 γυν.
Ἰούλιος	44.	23.	2.	8.	3.	4.	3.	7.	2.	2.	3.	—
Αὐγουστος	10.	13.	6.	4.	5.	2.	4.	3.	4.	4.	2.	—
Σεπτέμβριος	14.	10.	8.	3.	3.	5.	5.	2.	1.	2.	1.	1 ἀνὴρ 1 γυν.
Ὀκτώβριος	18.	8.	4.	3.	5.	6.	6.	3.	9.	3.	4.	—
Νοέμβριος	9.	13.	5.	5.	3.	4.	6.	8.	7.	9.	—	1 γυν. (105)
Δεκέμβριος	7.	7.	2.	1.	3.	7.	8.	7.	7.	6.	1.	—

Ὡς πρὸς δὲ τὰ νοσήματα, 167 μὲν ἀπεβίωσαν ἐξ ὀξείων νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων, (177 ἐν ἔτει 1883 καὶ 205 ἐν ἔτει 1882), 114 δ' ἐκ νόσων τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος (97 τῷ 1883), 88 δ' ἐκ διφθερίτιδος (87 τῷ 1883), 71 ἐκ πυρετικῶν καὶ φθίσεως ἐν γένει τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων (57 τὸ π. ἔτος), 60 ἐκ μηνιγγίτιδος ἐν γένει, πυρετικῆς δηλ. καὶ μὴ (51 τὸ π. ἔτος), 54 δ' ἐκ καρδιακῶν νόσων, 33 δὲ βρέφη ἐγεννήθησαν ἀτελῶς ἀνεπτυγμένα καὶ ἀπεβίωσαν ἐνωρί-
τατα, 31 ἐκ κακοήθων πυρετῶν (18 τὸ π. ἔτος), ὧν 3 ἐξ ἱκτερώδους αἱματουρικοῦ πυρετοῦ (2 τὸν Σεπτέμβριον καὶ 1 τὸν Ὀκτώβριον), 29 δ' ἐξ ἐγκεφαλικῆς ἀποπληξίας (14 τὸ π. ἔτος), 24 ἐκ τυφοειδοῦς πυρε-
τοῦ (25 τὸ π. ἔτος), 21 ἐκ διαφόρων ἐγκεφαλικῶν νόσων (15 τὸ π. ἔτ.), 16 ἐξ ὁστρακίης (4 τὸ π. ἔτος), 15 ἐκ γεροντικοῦ μαρasmus, 13 ἐκ νό-
σων τῶν νεφρῶν, ἀνὰ 11 δ' ἐκ χρονίης ἐλώδους καχεξίας, νόσων τοῦ ἥ-
πατος καὶ καρκίνου διαφόρων ὀργάνων, 7 θύματα τῆς παρανόμου καὶ ἐ-
κωλύτου ὀπλοπορίας, 6 ἐξ ἀγνώστου αἰτίας, ἀνὰ 4 δ' ἐκ περιτονίτιδος καὶ διαφόρων κατὰ γνάθων, ἀνὰ 3 δ' ἐξ εὐλογίας, τετάνου, νόσων τῆς
μήτρας, ἐρυσιπέλατος, βρυμκτισμῶν, κακοήθους ἀνθρακος καὶ σφιλίδος καὶ 40 ἐκ διαφόρων ἄλλων νοσημάτων, οἷον χοιράδων, ἐπιληψίας, ἐλ-
λαμψίας τῶν ἐγκύων, γαγγραινῆς, εἰνοποσίας, πυαιμίας, κυτίτιδος, λώ-
θας, σκληρώματος τῶν νεογνῶν, ῥαχίτιδος, φθίσεως γωτιῶδους, δηλητηρι-
ακῆς κτλ.

Τὸ ἔτος 1884 παραβιλλόμενον πρὸς τὸ ἔτος 1883 ὡς πρὸς τὰ τὸν θάνατον ἐπενεγκόντα νοσήματα, παρουσιάζει ἐλάττωσιν μὲν ὡς πρὸς τοὺς ἐκ νόσων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων (167:177), ἐξ ἀποπληξίας (29:44), ἐξ ἀτελοῦς ἀναπτύξεως τῶν νεογνῶν (33:55) καὶ ἐκ κακοήθων πυρετῶν

(31:40), αὐξήσιν δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐκ νόσων τοῦ πεπτικοῦ σωλήνος (114:97), ἐκ φθίσεως ἐν γένει τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων (71:57), ἐκ μηνιγγίτιδος (60:51) καὶ ἐξ ἐγκεφαλικῶν νόσων (20:15) ἐπελθόντας θανά-
τους, ἡ δὲ διφθερίτις (88:87) καὶ ὁ τυρ. πυρετός (24:25) τὸν αὐτὸν καὶ κατ' ἀμφοτέρω τὰ ἔτη ἐπῆνεγκον θάνατον.

Ὡς δὲ καὶ κατὰ τὰ προηγούμενα οὕτω καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1884, ἐξ ὀξείων νοσημάτων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων οἱ πλείστοι μὲν ἀπεβίω-
σαν τὸν Ἰανουάριον (35), τὸν Μάρτιον (16), τὸν Μάιον (15), τὸν Φε-
βρουάριον, Νοέμβριον καὶ Δεκέμβριον (ἀνὰ 13), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Σε-
πτέμβριον (5), Ὀκτώβριον, Ἰούνιον (ἀνὰ 7) καὶ Αὐγουστον (8). Ἐκ πνευ-
μονικῆς δὲ φθίσεως ἐν γένει, οἱ πλείονες μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Αὐγουστον
(10), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἰανουάριον καὶ Ἀπρίλιον (ἀνὰ 1). Τῶν ἐκ
φθίσεως θανόντων 46 μὲν ἔχουν ἐν τῇ ἀνω πόλει (οἱς ἐμπεριλαμβάνονται
καὶ 10 ἐν τῇ Δημοτ. Νοσοκομείῳ ἀποβιώσαντες καὶ ἐξ ἄλλων μερῶν
τῆς Ἑλλάδος ὁρμώμενοι, ὡς λ. χ. ἐκ Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Πύργου,
Κορίνθου, Πάργας κτλ.), οἱ δὲ λοιποὶ 25 ἐν τῇ κάτω πόλει. Ἐκ διφθε-
ρίτιδος δὲ, οἱ πλείονες μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Φεβρουάριον (16), Μάρτιον καὶ
Αὐγουστον (ἀνὰ 10), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Σεπτέμβριον καὶ Δεκέμβριον
(ἀνὰ 1). Τῶν ἐκ τῆς νόσου ταύτης θανόντων, 47 μὲν ἔχουν ἐν τῇ ἀνω
καὶ 41 ἐν τῇ κάτω πόλει. Ἐν ἔτει δὲ 1883 ἐκ τῶν 87 ὑπὸ τῆς διφθε-
ρίτιδος ἀλωθέντων, 61 μὲν ἔχουν ἐν τῇ κάτω καὶ μόνον 26 ἐν τῇ ἀνω
πόλει. Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν τοῖς ἐκ διφθερίτιδος θανούσιν δὲν συμπεριλαμ-
βάνονται καὶ οἱ ἐξ ὁστρακίης μετὰ διφθερίτικων φαινομένων θανόντες.
Ὡς δ' ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων ἐμφαίνεται, κατὰ Ἰανουάριον μὲν
καὶ Φεβρουάριον ἡ νόσος ἐπεράττει κυρίως ἐν τῇ κάτω πόλει, κατὰ Μάρ-
τιον δ' ἐπενεμήθη καὶ τὴν ἀνω, ἐνθα οἱ πλείονες τῶν θανάτων ἐπετυ-
νέχθησαν, ἰδίως κατὰ τοὺς μῆνας Μάρτιον (6:4 ἐν τῇ κάτω πόλει), Ἀπρί-
λιον (6:2), Ἰούλιον (6:1) καὶ Αὐγουστον (6:4).

Ἐκ κακοήθους δὲ πυρετοῦ οἱ πλείονες μὲν ἀπεβίωσαν τὸν Ἰούλιον (9),
καὶ Σεπτέμβριον (5), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Ἰούνιον καὶ Δεκέμβριον (ἀνὰ
1), τὸν δὲ Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον οὐδεὶς ἀπεβίωσεν ἐκ τῆς νόσου
ταύτης. Ἐκ νόσων δὲ τοῦ γαστροεντερικοῦ σωλήνος οἱ πλείονες μὲν,
ἰδίως παῖδες, ἀπεβίωσαν τὸν Ἰούλιον (30), Ἰούνιον (18), Μάιον καὶ Αὐ-
γουστον (ἀνὰ 11), οἱ ὀλιγώτεροι δὲ τὸν Φεβρουάριον καὶ Νοέμβριον (ἀνὰ 2).

Περὶ τῆς κατὰ τῆς τῶν καρδιακῶν δυσπνοίας. — Ὁ Γ.
Σὺν κατὰ τῆς ἀπὸ τῶν καρδιακῶν παθῶν δυσπνοίας συνιστᾶται ὡς ὡρλί-
μον τὴν χρῆσιν τριῶν μικρῶν χολερεϊκῶν δι' ἡμέρας ἐκ τοῦ ἐξ ἡς σε-
ραίου.

Rp. Sirup. Raphan. aa. Unc. 5.
 Diacod. aa. Unc. 5.
 add.
 Tinctur. lod. Dr. 1. 1/2.
 M. D.

Τὸ τῶν ῥαφανίδων σιρόπιον διασκευάζει τὴν κκκὴν τοῦ ἰωδίου γεῦσιν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Παρακληθόμεν νὰ δημοσιεύσωμεν πρὸς γνῶσιν τῶν ἀνγκνιστῶν τοῦ «Γαλλικοῦ», τῶν ἀναγνόντων τὴν ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Γ. Ταμπανοπούλου καταχωρισθεῖσαν στατιστικὴν ἐκθεσιν τῶν τραυματιῶν, ὅτι δ ἐν τῷ περὶ ἀνακαλλήσεως ἀποτετμημένων ἀκρων χωρίῳ αὐτῆς (σελ. 142) ἀνκφερόμενος ὡς θεραπευθεὶς οὕτω τὸν ἀντίχειρα ἀσθενῆς, περὶ οὗ ἀναφέρει ἐν σελ. 229 τοῦ Γαλλικοῦ δ ἐν Καίρει ἱατρὸς κ. Γ. Οἰκονομόπουλος, ἦν ἐργάτης τοῦ ἐν Πειραιεὶ καθελοποιείου τοῦ κ. Βασιλειάδου, οὗχι δὲ ὁ κ. Δ. Γρίβας, ὡς διεβεβλῶσεν, δ μὴ μετασχὼν ἐν τῇ ἀνκφερομένη περιπτώσει ἀξιότιμος καθ' ἡγήγηται κ. Θ. Ἀρεταῖος. Ταῦτα σὺν τῇ ἐξ ακριβῶς τῆς ἀληθείας πρὸς ὑποστήριξιν δι' ἐτέρας ὁμοίας περιπτώσεως τῆς ἐκκρεζομένης γνώμης περὶ τῆς δυνατῆς ἀνακαλλήσεως ἀποτετμημένων ὅλων ἀκρων τοῦ σώματος.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

SIROP D'HYPHOS-PHITES DE FELLOWS.

Παρασκευαζόμενον ἐν Νέῳ Ὑόρκῃ ὑπὸ τοῦ χημικοῦ
 JAMES FELLOWS.

Τὸ περὶ οὗ πρόκειται σκεύασμα ἐνέχει

Τὰ κυριώτερα τοῦ ζωικοῦ ὀργανισμοῦ συστατικά, Κάλιον καὶ Τίτανον. Ὁξειδωμένας ἐνώσεις, Σίδηρον καὶ Μαγγανήσιον. Τονικά, Κινίνην καὶ Στρυγνίνην. Καὶ τὸ ζωϊκὸν Ουριελιώδες συστατικόν, τὸν Φῶσφορον.

Διαφέρει πάντων τῶν ἄλλων ὁμοταγῶν σκευασμάτων διότι εἶναι εὐάρεστον τὴν γεῦσιν, ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ στομάχου εὐνοϊκῶς, καὶ οὐδὲν ἐπιγίνεται κακὸν ἀπὸ τῆς παρατεταμένης αὐτοῦ χρήσεως.

Μεγάλαν ἐκτέτακτο ὑπόληψιν ἐν Ἀμερικῇ καὶ Ἀγγλίᾳ δ.κ. τὸ ἀνίσχυρον τῆς χρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν θεραπείαν τῆς φθίσεως, τῆς χρονίαι βρογχίτιδος καὶ ἐτέρων τῶν ἀναπνευστικῶν ὀργάνων παθήσεων. Οὐχ ἥττον δὲ ὠφελεῖ καὶ κατὰ παικίλων νευρικῶν νόσων, ὡς καὶ κατὰ τῆς ἀτονίας. — Δι' ἐνταῦθα αὐτοῦ ἐνέργειαι ἀποδοτέαι εἰς τὰς τωνατικὰς

καὶ θρεπτικὰς αὐτοῦ ιδιότητάς δι' ὧν αἱ διάφοροι ὀργανικαὶ λειτουργίαι ἐπανερχονται εἰς τὸ κατὰ φύσιν. Οὕτω καὶ δὲ περιπτώσεις ἐνδεικνύονται ἡτῆς ἐννευρώσεως τόνωσις διὰ τωνατικῆς θεραπείας, τὸ σκεύασμα τοῦτο εἶναι τὰ μᾶλλον ὠφέλιμον. Ἐνεργεῖ ταχέως, διεγείρει τὴν δραξιν, βυθμίζει τὴν πέψιν, διευκολύνει τὴν ἀπορρόφησιν καὶ μετὰ τῶν θρεπτικῶν ὀσίων μεταδίδει εἰς τὴν κυκλοφορίαν. Ἐπίσης ὠφελεῖ καὶ κατὰ τῶν φρενοπαθειῶν καὶ ἐν γένει πάσης νευρικῆς παθήσεως.

Ἐκστὴ φιάλη περιέχει 8 οὔγκιας, ἥτοι 50 περίπου δόσεις.
 Εὐρίσκεται ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ κ. Κ. Ὀλυμπίῳ. Πᾶσα περὶ τοῦτο ἀγγελία ὠριτταὶ μόνον διὰ τὰ ἱατρικὰ περιοδικά.

ΔΙΑΛΥΣΙΣ ΤΕΛΕΙΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΚΡΕΑΤΟΣ.

KATA L. ROSSENTHAL.

Σκευαζομένη εἰς τὸ φαρμακεῖον τῆς Αὐλῆς ἐν Jena (Γερμανίᾳ).

YHO R. SLUTZ.

Βραβευθεῖσα ἐν Βρυξέλλαις, ἐν Ἀλβῇ, ἐν Φρανκφούρτῃ καὶ ἐν Βιέννῃ.

Ἡ διάλυσις αὕτη ἐνέχει ἅπαντα τοῦ γαλοῦ κρέατος τὰ θρεπτικὰ συστατικά πλην τοῦ λίπου καὶ τῶν νερῶν. Οὐδὲν διεγείρει πεπτομένη καὶ ὑπὸ τῶν λίαν ἀσθενῶν στομάχων τῶν οὐδὲν ἕτερον στέραζῃ ὡς τῆς τροφῆς εἶδος ἀνεχομένων, πρὸς δὲ κέκτηται γεῦσιν λίαν εὐάρεστον ἀπὸ τοῦ κρέατος.

Περὶ τῆς διαλύσεως ταύτης πολὺ μετ' ἐπαίνων λόγος γίνεται ἐν τῇ συγγράμματι Sammlang, klinischer Vorträge ὑπὸ Richard Volkmann ἀρ. 62, καὶ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ Wiel, ὡς καὶ ἐν τοῖς περιοδικοῖς Gesundheit ἀρ. 14. 1882. καὶ Wiener Medicinal Presse ἀρ. 2. 1883.

Γενικὴ ἀποθήκη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς Eastern Agency, ἐν Ἀθήναις δὲ γίνονται δεκταὶ παραγγελίαι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Φαρμακεῖον Α. Τσεράχη. Ὁδ. Μόλωνος.

ΦΑΡΜΑΚΟΠΟΙΙΑ (OFFICINE)

Ἡ Συλλογὴ τῶν κατὰ τὴν πρακτικὴν φαρμακοποιάν.

Διευθυνόμενος

Περὶ ληψὶν ἀπὸ τῶν φαρμακοποιῶν, τῶν ἱατρικῶν καὶ φαρμακευτικῶν συνταγολογίων τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν. Τοξικολογίαν, ἢ τὸν τρόπον τοῦ ἀνγκνεῖν τὰ δηλητήρια. Φαρμακιοτικὰς δοκιμασίας. Φαρμακοποιὰν κτηνιατρικῆς, δημοιοπαθητικῆς. Θεραπευτικὸν ἐγκόλπιον, ἅπαντα τὰ νῦν φάρμακα γενικὴν τῶν φαρμάκων διατίμησιν.

YHO DORVAULD.

*Εκδόσις 10η ἐντελὴς ἀνασκευασθεῖσα ἐκ 1000 σελ. κείμενον. Σχέματα ἐν τῷ κειμένῳ. Ξένη ὀνοματολογία.
Εὐρίσκεται ἐν Ἑλλάδι εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γαληνοῦ.

ΑΓΓΕΛΙΑΙ διὰ τὸν Γαληνὸν εἶναι δεκταὶ εἰς τὸ γραφεῖον αὐτοῦ ὁδ. Πινκατοῦν 8, καὶ ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς EASTERN AGENCY, Karakeuy Deirmien Han.

Ἡ διεύθυνσις EASTERN AGENCY ἐπιφορτίζεται τὰς ἀγγελίας διὰ τὰς ἐν Ἑλλάδι καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ἐφημερίδας. Δίδει ἐμπορικὰς πληροφορίας περὶ Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ. Ὑποδεικνύει ἐπὶ τῇ αἰτήσει εἰς τὰ ἐν Εὐρώπῃ καταστήματα τοὺς καλλιτέρους ἀντιπροσώπους διὰ τὴν κατανάλωσιν τῶν προϊόντων. Προμηθεύει τέλας ἐξ Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς βιβλία, ἐργαλεῖα, καὶ παντὸς εἶδους ἀντικείμενα χρήσιμα εἴτε διὰ τὸ ἐπάγγελμα εἴτε διὰ τὴν ἰδίαν τῶν κ. ιατρῶν καὶ φαρμακοῦ χρήσιν.

BIBLIOGRAPHIKON ΔΕΛΤΙΟΝ

Α. Δ. Γεωργαντζῆ. — Στοιχεῖα Ἱατροδικαστικῆς. Τόμ. Α'. Ἀθῆναι 1885. Τιμὴ τοῦ ὅλου συγγράμματος Δρ. 322 πληρωτέαι ἐπὶ τῇ παραλαβῇ τοῦ Α'. τόμου. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον κ. Μπέκ.—Ὁ Β'. τόμος ὑπὸ τὰς πιεστήριας.

Publications du Progrès médical. Paris. 14. Rue de Carnes.
DE L'APHASIE
et de ses diverses formes
par L. Dr BERNARD.
Un volume in 8° de 271 pages, avec 32 figures.— Prix 4 fr.

Ι. Θεοφανέδου. — Πραγματεία περὶ Ἑλωδῶν Πυρετῶν. Βράβειον θεῖον εἰς τὸν Συμβουλίδειον διαγωνισμὸν. Ἀθῆναι. 1885. Τιμ. Δρ. 7. Εὐρίσκεται εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Μπέκ.

Παύλου Ἰωάννου. Καθηγητοῦ. — Ἑγχειρίδιον Χειρουργικῆς. — Πρὸς χρῆσιν τῶν τε φοιτητῶν τῆς ἱατρικῆς καὶ τῶν πρακτικῶν ἱατρῶν μετὰ 148 εἰκόνων ἐν τῷ κειμένῳ. — Ἀθῆναι. — 1884. — Τιμὴ τοῦ βιβλίου Δραχμαὶ 15. — Εὐρίσκεται ἐν ταῖς βιβλιοπωλείαις τῶν κ. Κ. Βίλμπεργ καὶ Κ. Μπέκ ὡς καὶ παρὰ τῷ κλητῇ τοῦ Πανεπιστημίου Κ. Δημοπούλου.